

ÚPICKÉ DIVADLO

ELEKTRONICKÝ ZPRAVODAJ SPOLKU DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ ALOIS JIRÁSEK V ÚPICI

24. dubna 2017 / číslo 6

...pro lidi, které zajímá divadlo

Vzniká v úzké spolupráci s MKS Úpice.

Pošleme každému zájemci na jeho e-mailovou adresu.

Spolek divadelních ochotníků Alois Jirásek Úpice

Spolek divadelních ochotníků
Alois Jirásek Úpice

VÁCLAV HAVEL

ODCHÁZENÍ

Hra o pěti dějstvích

Dramaturgie, scénografie a režie: Alexandr Gregar j. h.

Hudba: Jan Fikejz j. h.

Kostýmy: Irena Vylíčilová

Světla: Karel Roubík, Karel Roubík ml.

Zvuk: Libor Hladký

Inspice, nápověda: Marie Píšová, Dagmar Machová

Technická spolupráce: Michaela Štátná, Pavel Švorčík, Pavel Mach

Osoby a obsazení

Dr. Vilém Rieger, bývalý kancléř	Zdeněk Vylíčil
Irena, jeho dlouholetá přítelkyně	Irena Vylíčilová
Babička, jeho matka	Jana Kadaníková
Vlasta, jeho starší dcera	Pavčina Suková
Zuzana, jeho mladší dcera	Helena Melicharová
Monika, přítelkyně Ireny	Jana Krejcarová
Bea Weissenmütelhofová, politoložka a multikulturní sociopsycholožka	Lenka Šrejberová
Albín, manžel Vlasty	Pavel Mlynář
Hanuš, bývalý tajemník Riegera	Pavel Černý
Viktor, bývalý tajemník Hanuše	Petr Kotlovský
Osvald, pomocník v Riegerově domácnosti	Zdeněk Dietrich
Jack, novinář	Čeněk Mach
Bob, fotograf	Marek Zvelebil
Vlastík Klein, náměstek a později vicepředseda	Pavel Mach
Knobloch, zahradník	Pavel Švorčík
první strážník	Petr Králík
druhý strážník	Milan Menšík

Premiéra: 29. dubna 2017 v 19.30 hodin

Repríza: 2. května 2017 19.30 hodin

Divadlo Aloise Jiráska Úpice

Předprodej vstupenek v Turistickém informačním centru, tel. 499 882 329, Vstupné: 100 Kč.

Tisk Offset s.s. Úpice - www.tiskoffset.cz

Poslední hra Václava Havla, jediná napsaná po sametové revoluci, se kupodivu příliš nehraje. Na profesionálních scénách byla uvedena jen sedmkrát, na amatérských jevištích se dá spočítat na prstech jedné ruky. Po roce 1990 jsou uváděny spíše jeho dřívější opusy, Havel, jako prezident republiky, neměl na novou tvorbu příliš času. Hrál se ale jeho Zahradní slavnost, Asanace, Vyrozumění, a hlavně jednoaktovky, jako Audience či

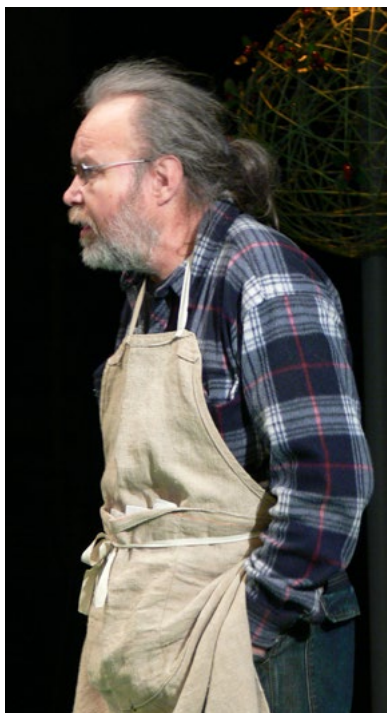

Vernisáž, také na studentských scénách. Havel na konci své veřejné kariéry ve svých sedmdesáti pěti letech zpracoval své Odcházení i jako pozdně debutující filmový režisér, film však vzbudil jisté rozpaky a doceněn byl později, bohužel až po smrti autora...

Havel v Odcházení, ostatně jako ve všech svých hrách, konstruuje „umělý a smutně zábavný divadelní svět“. Havel je u nás připomínán jako představitel tzv. absurdního divadla, ale jeho „absurdity“ jsou založeny na reálných životních principech. Odcházení je o zlomové situaci, kdy se mění zažitá jistota a před námi je neznámo, svět se hrouští – klasické drama konce nadějí, lásky, představ, hodnot, epochy, společenství, člověka... Podobný stav každého z nás, byť možná v jiných souvislostech, víceméně postihl. Havlova tragikomedie je proto ironickou groteskou plnou (nepříliš vznešených) metafor. Odkazuje i na osobní zkušenost autora, s níž byla mnohokrát srovnávána. Kariéra končí, co přijde po ní?

A jak Havla – dnes – hrát? S pokorou a úctou k jeho mezinárodnímu věhlasu divadelníka a politika, ikony sametové revoluce, muže, který má bustu v předsálí amerického kongresu, jako herečtí bardi v chodbách naší „Kapličky“ nad Vltavou? Nebo bez respektu? Věrný inscenátor Havlových her a jeho přítel Andrej Krob kdesi poznamenal, že „ortodoxní zpracování by Havla zakonzervovalo“, což je slovo do pračky. Ani my jsme ho nepominuli, i proto Jan Fikejz do své scénické hudby zakomponoval žalostné troubení pokořeného, odmítnutého jelena v nekonečném prostoru přírody a času...

Alexandr Gregar (režie)

Z naší pošty:

Milí přátelé!

Zdravím Vás z Bratislavy z teatroterapeutické konference. Diskutujeme tu o tom, jak a kdy může být divadlo léčivé – ať už pro herce nebo pro diváky, tak se mi to tak trochu spojuje i s tím, o čem budete diskutovat Vy. Mrzí mě, že s Vámi u toho nemohu být, tak Vám alespoň posílám pár slov, které mi k tomuto tématu běží hlavou.

„V centru našeho divadelního snažení je člověk“

– aneb proč hrát Havla v době, kdy pravdoláskař je nadávka?

Možná právě proto. Hodně se teď diskutovalo, jak moc byl Havel prominentní disident a jestli jeho utrpení bylo dost velké na to, aby byl blahorečen. A taky, jestli je spasitel a vykupitel, nebo překupník na pytel. Především na sociálních sítích, často ti samí uživatelé, kteří před pár lety ve svých statusech srdceryvně plakali nad Havlovou smrtí, se nyní nezdráhají hodnotit a kritizovat jeho práci a život. Paradoxem je, že jsou to moji vrstevníci, kteří to, o čem se mluví, nezažili, a tedy si svůj názor konstruují podle mediálních obrázků, nebo spíše karikatur. Popravdě řečeno, mně je to vlastně jedno. Politická pohádka o dobrých a špatných králích se mění podle vyprávěče. Podle toho, co uznává za hodnoty (ekonomické nebo filozofické...) a podle toho, jak moc se vyzná v těch neviditelných mocnostech, které se umí převléci a přeměnit z černokněžníka v bílou laň. A my se nejspíš nikdy nedozvíme, jak to tehdy s Ferdinandem, Havlem nebo Donaldem doopravdy všechno bylo. A, záleží na tom?

Odcházení? Jemný a vkusný humor, nadsázka. Ideály a sny, obětování a opěvování, lapení v pasti vlastního přesvědčení. Masky a velká slova. Lidskost ve všech možných polohách. Nadčasovost, univerzálnost a konkrétnost. To jsou ve velké zkratce věci, které mě napadají po prvním čtení hry. A taky to, že mě to baví, chce se mi to číst znovu a přemýšlet, jak se s tím dá hrát na jevišti. A že to má co říct. A že je pro to říkat právě teď a právě u nás, v Úpici, kde poslední dobou zaznívalo, že kultura je přežitek, a že divadlo je celkem k ničemu.

Divadlo je nástrojem komunikace, může pobavit nebo rozčarovat, ale především musí mít co sdělit. A když (parafrázuji autora) postavíme do centra našeho divadelního snažení člověka, svobodného, šťastného a trvale se vzdělávajícího občana, může nám tato hra v našem záměru pomoci. Vidím v ní totiž PRAVDU v LASKAvém kabátě. Je to ten divadelní odstup, který nás může přivést blíž. Blíž k sobě i k druhým.

Mějte se krásně!

S Láskou, Lenka

Jakou má tradici divadlo v Libňatově?

Divadelní soubor J. Š. BAAR byl v Libňatově založen v roce 1908. Některé prameny ale uvádějí, že se ochotnické divadlo v Libňatově hrálo už v roce 1868 a prvním představením byla Prohraná nevěsta. Tenkrát si jeviště půjčili od ochotníků ze Suchovršíce. Ochotníci v Libňatově byli velmi aktivní, každý rok připravovali 2–3 premiéry, soubor byl součástí Osvětové besedy a působilo v něm na 50 členů. Aktivní období souboru trvalo až do osmdesátých let a jeho činnost byla přerušena s odchodem hlav-

ložení ochotníků. Naší první hrou byla zmíněná Poštácká pohádka Karla Čapka, hrálo v ní tenkrát šest herců. Postupně se soubor rozrůstal až na dvě desítky herců, mírně převažují muži.

Čapkův Šťastný chalupník je naší šestou inscenací. Dlouhodobější plány nemáme. Hrajeme od srdce, nepouštíme se do vážnějších témat, herci zatím nestojí ani o současné hry. Máme rádi legraci a nebojíme se udělat si ji i sami ze sebe. A scénáře? Bud' je potkáme a pak už se jich nedokážu zbavit,

ního aktivního člena a dlouholetého režiséra Miloslava Víta.

Jsou zachovaná alba fotografií, historické plakáty i záznamy o činnosti spolku v jedné knize. Ochotnické divadlo je časem zmiňováno v kronice obce.

Co současnost?

Myšlenka obnovit u nás ochotnické divadlo přišla v roce 2008 se 100. výročím založení ochotnického souboru v obci. Ten nápad znovu hrát vlastně přišel na popud Aleše Kosiny, který se nedávno do Libňatova přistěhoval. Vyprávěl nám historku o své dceři, která si jméno svého nového bydliště zapamatovala až díky Poštácké pohádce. Sám hrál divadlo kdysi v trutnovském Domě kultury.

A tak to vlastně začalo. Dala se dohromady parta mladých lidí, tehdy většinou studentů, kteří se s chutí pustili do práce. Za tři měsíce byla premiéra ke 100. výročí za-

dokud se s nimi nepoperu, nebo mám nutkání v hlavě a hledám po obecních půdách a místních pokladnicích, kam bych ho napašovala. Třeba „chalupník“ k nám dorazil jako skvělý nápad od pana Cabadaje z Úpice. A protože byl Čapkův, bylo hned jasné, že ho chci.

Kolik obyvatel má Libňatov?

31. ledna 2017 nás bylo v Libňatově 371.

Jaká je frekvence premiér?

Za 8 roků 6 premiér.

Kdo je „duší“ souboru, nebo je „duší“ víc?

Někdo vždycky musí říct CO, KDY, KDE, V KOLIK... ale jinak je to u nás fakt o dobré partě lidí, o spolupráci všech, každý pomůže s tím, co umí, každý přispěje svou troškou do mlýna – truhlář v důchodu zřídí truhlárnu, mladý redaktor zajistí pro-

pagaci, kdo rozumí počítačům – bez rozdílu věku, ten se stará o techniku, kdo umí šít, zkrátka šije a přešívá... Hlavní je chuť TO udělat a nadšení z toho udělání! Stojí to hodně času, je to zavazující, ale kdo to nezažije, neví, kolik srandy se u toho užije a kolik nového se u toho objeví (nejen v sobě). A ten pocit „abstáku“, když se dlouho nevidíme...! Od samého začátku jsme u souboru tři – náš redaktor (můj syn), Dáša (spolužačka ze základky) – zprvu nápověda, teď skvělá herečka, švadlenka, optimistka, a já. Ostatní přicházejí, odcházejí, vrací se...

Proč jste si vybrala Čapka?

Mám ho ráda. A když přišla povídka od pana Cabadaje, hned se mi zalíbila. Ostatně pohádka byla v plánu, a o to lepší, že od Čapka. Mám ráda české autory, minule jsme hráli hru hradeckého rodáka Josefa Štolby.

Jaká bude příští inscenace?

Nevím.

Jak jste dlouho připravovali „chalupníka“?

První čtená zkouška byla v listopadu, takže s vánoční přestávkou čtyři měsíce. Od nového roku dost intenzivně, ale víte, jak to je, dokud se nedá termín premiéry, nikdo se nesnaží, každý má dost času na učení textu... Ale pak to najednou jde. A vyjde!

Seřadte podle důležitosti priority vašeho divadla.

Jejda! Pobavit spoluobčany, mít dobrou partu, naplnit volný čas, nabídnout něco mladým, o uměleckých ambicích nemůže být ani řeč...

Chtěla byste se divadlu věnovat víc?

Jasně. Všechno mě zajímá, když je čas, jezdíme, kam to jde. Se souborem za profíky každoročně Praha, někdy Pardubice, Hradec. Když máme kliku, jedeme do UFFA. Jsme rádi za každý dobrý tip a nápad.

Děkuji za rozhovor, paní ředitelko (Matěřské školy v Libňatově), ať se vašemu divadlu daří!

U telefonu byla Iva Pichová, režisérka divadelního souboru J. Š. Baara v Libňatově, ptal se Vladimír Hetflejš

Není všechno zlato, co se třpytí

Dva dny po sobě jsem byl v divadle. Nejprve v Havlovicích, pak v Praze. Od té doby přemýšlím, co jsem viděl! Jde to srovnávat, nebo ne?

Nejprve jsem byl svědkem premiéry inscenace hry **Proměny** od Vladimíra Míla v provedení amatérského divadla v Havlovicích, druhý den jsem viděl v pražské Lucerně velkou a výpravnou kabaretní show **Wanted** s operní pěvkyní Dagmar Peckovou v hlavní roli. V obou případech to byl „nářez“ - pokaždé ale úplně jiný!

V Havlovicích jsem viděl spontánní večer, kdy zcela zaplněný sál hnal své ochotníky (většinou stojící prvně na jevišti) potlesky, hlasitým vítáním při vstupu herce na jeviště, téměř sportovním povzbuzováním na otevřené scéně i závěrečným frenetickým potleskem a nesčetnými děkovačkami!

Text, scéna i herecké výkony měly své problémy, ale vůbec nebyly podstatné, protože režisérka Jana Sedláčková sledovala zcela vědomě ještě jiný cíl. Chtěla nejen postavit první inscenaci a uspořádat premiéru, ale

chtěla především založit nový soubor! To se povedlo – a současně přivedla celou vesnici do divadla a udělala pohodový večer se smíchem, krásnou atmosférou, setkáním

přátel, pivem i „klobásou“. To vše se jí podařilo v míře vrchovaté. Kdo tam byl, odcházel spokojen a na ten večer rád vzpomíná.

V Praze jsem za dvacetinásobné vstupné prožil večer rozpačitý. Mezzosopranistka Dagmar Pecková svým novým projektem **Wanted**, těžším z orchestrální tvorby německého skladatele Kurta Weilla převážně

s texty Bertolda Brechta, proměnila zaplněnou Lucernu v kabaret z minulého století. V režii a scéně bratrů Cabanů se představila jako dáma z baru, prostitutka, uklízečka z přistavního hotelu, opuštěná milenka nebo nemilosrdný vrah Mackie Messer. Výprava nabídla ne úplně zdařilé dobové kostýmy Simony Rybákové a o hudbu se postaraly skvělé kapely Epoque Orchestra Jana Kučery a Jazz band trumpetisty Miroslava Hloucala. Hlavní představitelce sekundoval člen opery Národního divadla barytonista Jiří Hájek. Zkrátka – co jméno, to pojem!

Jenomže!!! Přes téměř nadlidské úsilí nedokázala Dagmar Pecková opustit svůj operní žánr. Přes všechny kostýmy a šantánové kulisy – nebyla šansoniérkou. Ani hlasem, ani hereckým výrazem. To nedohoní ani tanec se smetákem, postelová scéna či polehávání na baru. Navíc chvílemi se ztrácela v nápadech bratrů Cabanů. Ti ve snaze, aby i v poslední řadě Velkého sálu měli diváci

pocit, že sedí v intimním „baru, kde houstne dým“, navrhli tolik nápadů, světelných efektů, dobových projekcí na desítky obřích obrazovek, filtrů, rekvizit, rotujících opon, tanečnic a dalších konstrukcí, že byla chvílemi pod tím příkrovem efektní show pohřbena nejen Dagmar Pecková, ale i Oskar Weill.

Závěr? Nelze srovnávat nesrovnatelné, amatérská i profesionální tvorba mají své nezastupitelné místo a obrovský význam v naší kultuře, ale vztah jeviště – hlediště trochu srovnávat lze. Možná jsem měl v Lucerně smůlu, když se nás v ten den sešla jen třetina sálu, ale čtvrt hodiny po představení už byla Lucerna prázdná, v Havlovicích se prý sedělo do dvou. Prostě, minulý týden u mne vyhráli ochotníci.

V. Hettflejš

Trutnovské UFFO v příští divadelní sezoně

Opět nabízí čtyři předplatitelské skupiny: Činoherní divadlo A, Činoherní divadlo B, Divadlo a hudba (vždy po 8 představeních) a šest představení ve skupině Delikatesy.

Stávající předplatitelé si mohou rezervovat místa ve stejné abonentní skupině, jakou měli v sezoně 2016-17, a to buď vyplněním přihlášky přímo v Inforecepci UFFO, nebo zasláním přihlášky na e-mailovou adresu rygrova@uffo.cz. Do e-mailu je potřeba uvést VŠECHNY tyto údaje: jméno a příjmení abonenta, abonentní skupinu (ČD A, ČD B, DH nebo D), čísla řady a sedadel, která měl abonent v sezoně 2015-16, a požadovaný počet – kolik míst chce abonent rezervovat pro sezonu 2017-18.

Možnost takto si rezervovat místa mají předplatitelé 18. 4.–18. 5. 2017. Na pozdější požadavky a na neúplné přihlášky nebude brán zřetel. Po tomto termínu rozdělíme postupně místa ve všech čtyřech abonentních skupinách. Budeme se snažit předplatitelům rezervovat i stejná místa v hledišti, nemůžeme je však zaručit. Těm, kdo uvedli svou mailovou adresu, zašleme do konce května zprávu o tom, která místa mají rezervovaná na další sezonu.

Stávající předplatitelé, kteří si takto rezervovali místa předem, mají pak na zakoupení rezervovaných abonentek v Inforecepci UFFO 1 měsíc, a to **19. 6.–19. 7. 2017.** Předplatitelům, pokud si v uvedeném termínu nové abonentky nevyzvednou, se rezervace ruší!

Další zájemci o předplatné a také stávající předplatitelé, kteří nevyužili možnosti předem si místa rezervovat, si mohou zakoupit abonentky na novou sezonu v Inforecepci UFFO **od 12. června do 31. července 2017.**

CENY PŘEDPLATNÉHO:

- skupiny ČDA, ČDB, DH (8 představení) – 2.840, 2.640, 2.440 Kč
- skupina Delikatesy (6 představení) – 2.130, 1.980 Kč
- osoby na invalidním vozíku: sleva 50 %
- doprovod osoby na invalidním vozíku: sleva 30 %
- studenti: sleva 30 % ve skupině Delikatesy

ZMĚNA PROGRAMU I TERMÍNŮ VYHRAZENA!

DOPORUČUJEME

Klicperovo divadlo v Hradci Králové: KYTICE

Režie: Karel Brožek

Dnešní večer v UFFU, ve společnosti Klicperova divadla a KYTICE Karla Brožka, nemohu nazvat jinak, než SVÁTEK DIVADLA. Snad ani nebudu schopna najít ta správná slova, která dostatečně výstižně vyjádří tu záplavu emocí, které zalily až po okraj moji hlavu, duši i srdce.

Po skončení představení jsem nebyla schopna ani mluvit, tak silný zážitek to pro mne byl. To, co předvedlo Klicperovo divadlo, byl opravdu divadelní svátek, divadelní zázrak.

Nesmírná potěcha oka, ucha i duše.

To, jakým způsobem uchopil režisér Karel Brožek nám všem známé balady Karla Jaromíra Erbena a předestřel nám je tak, že tuhla krev v žilách, střídala se náznak úsměvu na tváři se slzami v očích a v hlavě dunělo – „každá zrada, každá chyba nese s sebou svůj trest...“, to bylo zcela nečekané a nesmírně silné. Hlediště snad během představení ani nedýchalo...

Odkud začít – výtvarno... nesmírně jednoduchá, ale plně funkční scéna, sestavená z několika na pásy rozstříhaných závěsů, které pomocí světla a způsobu práce s nimi vytváří desítky různých prostor – od oken po jeskyni. Nesmírně efektní práce s pásy látky, naprosto dokonale evokující vodní hladinu. Minimum rekvizit. Úchvatné kostýmy s prvky původních krojů, přesto moderní. Celková barevnost – černobílá, rudé akcenty krve, modrá ochránkyně Panna Marie. Během těch dvou hodin probíhají před očima úchvatné barevné obrazy, které se ukládají do obrazové paměti, a i několik hodin po skončení představení se neustále vynořují zpět.

Hudba – nejlepší scénická hudba je ta, kterou si ani neuvědomujete, že je hudbou, ale která ve vás rozněmáhá emoce. Takové, které k dané situaci patří. Přesně taková je hudební stránka této inscenace. Nesmírně oceňuji zhudebnění Erbenových versů.

Herecké výkony – asi si nedokážu vybatit zpětně představení, kde by byly tak neskutečně vyrovnané herecké výkony, jako tady! Zdá se to až neuvěřitelné. Nebylo slabšího článku, nebylo postavy, která by naopak „vyčuhalala“ nad ostatními. VYNIKAJÍCÍ!

Takže za mne – a myslím si, že nejen za mne – KLICPERÁCI – DĚKUJI. Máte moji hlubokou úctu a z celého srdce DĚKUJI.

Jana Hübllová

[více zde](#)

Pozor – u obou činoherních skupin se první představení uskuteční již v září 2017. Následovat budou představení v říjnu a listopadu, v prosinci představení nebude a další se pak uskuteční v lednu – květnu.

(kliknutím na modrý odkaz se dostanete na stránky o inscenaci)

ČINOHERNÍ DIVADLO A

11. 9. 2017

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ NA ZEMI

Drama – hra o manželství
(J. Čvančarová, M. Hofmann, O. Novák)
[Divadlo Ungelt, Praha](#)

11. 10. 2017

ROŠÁDA

Komedie ze současnosti
(M. Trnavský, R. Novák, B. Munzarová, M. Procházková)
[Divadelní spolek Frída, Brno](#)

8. 11. 2017

ŽENA VLČÍ MÁK

Divadlo 1 herečky
– o umění stárnout (Hana Maciuchová)
[Umělecká agentura Jaroslavy Svobodové](#)

leden 2018

TEĎ NE aneb NA TOHLE TEĎ NENÍ TA PRAVÁ CHVÍLE

Komedie
(M. Dlouhý, K. Halbich, F. Čapka, D. Punčochář, K. Frejová, B. Kaňková/ J. Kotrbatá)
[Činoherní studio Bouře, Praha](#)

únor 2018

KOČÍČÍ HRA

Proslulá tragikomedie
(P. Tomicová, Z. Valchařová-Poulová, P. Výtvarová Krausová, J. Bílek...)
[Klicperovo divadlo Hradec Králové](#)

březen 2018

IRSKÁ KLETBA

Hořká komedie
(Š. Benoni, Z. Velen, R. Valenta, J. Teplý, L. Král)
[Komorní činohra, Praha](#)

duben 2018

ODVOLÁNÍ

„Filozofická“ hra s komickými prvky
(M. Táborský, F. Cíl)
[Divadlo v Řeznické, Praha](#)

květen 2018

NÁPOJ LÁSKY

Rozverná renesanční kostýmní komedie
(H. Čermák, L. Příkazký / F. Tomsa,
D. Sitek, V. Macková,
M. Preissová/ M. Sejnová)
[Divadlo Palace, Praha](#)

ČINOHERNÍ DIVADLO B

21. 9. 2017

FUK!

Současná černá komedie o úskalích
mužského středního věku
(J. Langmajer, M. Hruška, O. Volejník,
Z. Kupka, T. Branna)
[Divadlo pod Palmovkou, Praha](#)

21. 10. 2017

MARVINŮV POKOJ

Citlivý rodinný příběh
[Slovácké divadlo Uherské Hradiště](#)

22. 11. 2017

THE NAKED TRUTH – ODHALENÁ PRAVDA

Dojemná komedie ze života žen
(A. Stropnická/ H. Kusnjerová,
A. Bazalová/ A. Ruseová,
A. Vaculčíaková/ N. Tichánková,
Ch. Poullain/ G. Míčová, M. Plánková)
[StageArtCZ, Brno](#)

leden 2018

4000 DNŮ

Drama napsané s anglickou lehkostí
(H. Maciuchová, O. Novák, P. Stach)
[Divadlo Ungelt, Praha](#)

únor 2018

ODDACÍ LIST

Originální komedie izraelského humoristy
(T. Medvecká, J. Vlasák, M. Procházková,
M. Rošetzký, R. Fidlerová, J. Hána...)
[MDP – Divadlo Rokoko](#)

březen 2018

SHYLOCK

Divadlo 1 herce
(Milan Kňazko – udělena Cena Thálie
2016)
[Divadlo Na Jezerce, Praha](#)

duben 2018

KATI

Nezvyklá detektivní komedie
(J. Vápeník, Z. Valchařová-Poulová,
J. Panzner, N. Řehořová, V. Dvořák,
J. Zapletal, M. Zavičar, J. Sklenář,
L. Novotný, F. Richtermoc, J. Čepelka)
[Klicperovo divadlo Hradec Králové](#)

květen 2018

CHAPLIN

Životopisný příběh
(M. Ruml, P. Prokeš, H. M. Maroušková,
A. Petráš, S. Milková/ M. Málková,
P. Mikeska, L. Matoušková, P. Bucháček,
R. Teprt, S. Černodránská, B. Mudrová,
T. Rumlová, K. Frydecká, P. Nedvěd...)
[Městské divadlo Mladá Boleslav](#)

DIVADLO A HUDBA

3. 10. 2017

NEFŇUKA

aneb Podivuhodná dobrodružství Krist-
la Špána na souši i na moři
Inszenace s písničkami – příběh postiže-
ného chlapce (V. Vašák / M. Sochor,
J. Holzmann, L. Krupanská,
J. Augustinová, Š. Ornest, L. Angelovič,
E. Brtnická, K. Žebrová... THE TAP TAP)
[The Tap Tap z. s.](#)

2. 11. 2017

HEJ, MISTŘE

Variace na život a dílo českého hudební-
ho skladatele J. J. Ryby
(T. Lněnička, J. Ondrušková, V. Dušek,
J. Hyhlík, J. Lásková, M. Němec, D. Novotná,
Z. Rumpík, R. Chvalová, J. Kalužný,
A. Postler, L. Vlášková, M. Vaniš,
M. Sikorová, J. Janoušková, P. Janečková,
L. Špíner, J. Pejchal, P. Borovec, J. Musil...)
[Východočeské divadlo Pardubice](#)

prosinec 2017

NA DRUHÉ KOLEJI 14:32 aneb MORAVSKÝ KABARET

Taneční soubor Hradišťan
a skupina Umíme hrát
[Hradišťan](#)

leden 2018

MILUJU TĚ, ALE...

Hudební revue o lásce
(K. Šildová, D. Šinkorová/ T. Kostková,
R. Vojtek, L. Olšovský, P. Vondráček)
[Divadlo Palace, Praha](#)

únor 2018

ZEMĚ LHOSTEJNOST

O Karlu Krylovi a s jeho písničkami
– inscenace o konci disentu v Čechách
(M. Hruška, K. Cibulková, P. Hřebíčková/
A. Buršová, T. Průchová, T. Červínek,
J. Holík)
[Švandovo divadlo Na Smíchově, Praha](#)

březen 2018

CHLAP NA ZABÍTÍ

Kultovní francouzská komedie
(M. Vladyka, F. Blažek, M. Slaný,
A. Stanková, J. Šmíd, M. Šimáček)
[Pantheon production, Praha](#)

duben 2018

SWING SE VRACÍ NEBOLI O ŠTĚSTÍ

...swing není jen hudba, ve které se zaží-
vá štěstí... (K. Kikinčuková, P. Labudová/
J. Šteflíčková, M. Plánková, R. Rychlá,
M. Bohadlo, M. Čížek, M. Janouš,
M. Kořínek, J. Jiráň, J. Štědroň...)
[Studio Ypsilon, Praha](#)

květen 2018

60's aneb ŠEDESÁTKY

Hudební komedie s písničkami 60. let
20. století
(H. Bor, V. Gajerová, L. Pernetová,
R. Kalvoda, V. Fridrich, P. Juřica, Z. Kalina,
R. Říčař, E. Pacoláková, V. Janků)
[MDP – Divadlo ABC](#)

DELIKATESY

5. 10. 2017

SÓLO

BEST OF – to nejlepší z pantomimické
tvorby Radima Vizváryho
(udělena Cena Thálie 2016)
[Radim Vizváry – Mime Prague](#)

listopad 2017

DIVOČINA, MARNIVOST PTAČÍCH PER

Autorské představení – pohybová vizu-
alizace
[BURKI & COM](#)

leden 2018

RABIA

Taneční představení
[Only Portal Dance Company \(Izrael\)](#)

únor 2018

THE ARTIST

Mim, klaun, cirkusák... Jeho představení THE PIANIST (v r. 2015) bylo skvělé, teď se můžete těšit na ARTISTU!

[Thomas Monckton \(Nový Zéland\)](#)

březen 2018

FLOW

Taneční představení

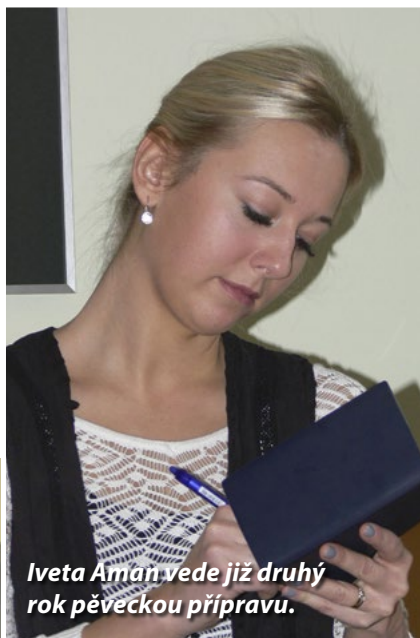
[VerTeDance](#)

duben 2018

FILAMENT

Novocirkusové představení

[Short Round Productions \(USA\)](#)

Iveta Ašanová vede již druhý rok pěveckou přípravu.

Zkoušky s kapelou vede Zdeněk Möglich.

CO BYCH SI DNES NAPSAL DO DENÍČKU, KDYBYCH SI HO PSAL...

Rozednívá se, vyrazím. Sobotní dálnice je prázdná, času dost, 150 kiláků je kousek.

Pořád přemýšlím nad scénou Prodanky, poslední nápad mě láká, byť má slabiny. Sakra, já už jsem v Jaroměři!

V osm jsem v Havlovicích u Standy. U koho jiného, když potřebuji vědět, proč ten debilní mikrofon bere slovo, ale nebere hudbu?

Aha, průšvih není v mikrofonu, ale v notebooku. OK, tak budu nahrávat na kameru, ještě že jsem si ji vzal.

Díky Stando!

Viš, jak v tom divadle chybíš!? Fakt se nedáš přesvědčit? Já vím, byl konflikt a „divadlo“ Tě nepodrželo!

Po tolika letech!

Ale dnes už je nová ředitelka, skvělá! Nebo to vidím blbě? Nebyl jsem u toho!

Stando, ještě jednou dík, měj se!

Základní umělecká škola – to je klika, že nám půjčují prostor na zkoušení!

Nádhera, už jsou rozezpívání, dnes nás je dost, kapela také komplet, sice s náhradními houslemi, ale s další flétnou...

Zdeněk s ovázanou hlavou! Co dělal? Moc mu to sluší před tou kapelou, vypadá jak pták, takhle se spravuje zlomený nos?

Iveta si rovná „mužstvo“ – začínáme! Je devět.

Poslouchám, neposlouchám, pořád si představuji, jak udržím třicet zpěváků v trvalé akci na rozpočítané scéně...

Furt koukají do not! Už by pomalu mohli těch dvacet čísel znát z paměti... Ale jsou dobří, chvílemi hodně dobří!

Iveta by to mohla snad odpívat sama! Chlapi, vždyť ona zpívá i za vás! Teď už zase táhne holky! První hlas, druhý hlas, zpátky první...

Iveto, jak ty to děláš, že tě tak poslouchají? V tomhle věku! Tomu se říká přirozená autorita!

Chválí, zařve, motivuje, strhne – neodmlouvají, ani když jim řekne, že v květnu i červnu budou zkoušky v neděli ráno. A ještě je fakt hezká!

Zdenda neztrácí humor, občas to někomu uletí! Až mu ale řeknu svůj nový nápad, jsem zvědav...

Taky je hezkej! Jak se může střizlivý chlap v jeho věku zmrzačit na dětské houpačce?

Udělal pěknou aranž! Moc pěknou! Ale jak budou hrát bez něj, to nevím! Přece nemůže „na návsi“ mávat rukama, jak v Rudolfinu!?

Těším se na souboj sága s trubkou! A ještě jeden přidáme! Ale kde seženeme toho houslistu?

Bude poledne, končíme. Mám nafoceno, natočeno!

Za chvíli začíná v divadle projížďčka Odcházení. Dnes tu rejža není, něco nafotím a zmizím, nechci rušit.

Vidím prvních deset minut, z toho se nedá udělat názor, těším se na premču.

Mějte se tu fajn, valím domů!

M